

EL LLENGUATGE

Corrent i corrents

En un bon nombre de casos —en oracions amb el verb anar i similars— corrent i corrents són formes intercanviables. Podem dir Hi va anar corrent i hi va anar corrents sense que el sentit, pràcticament, presenti cap diferència. De fet, podríem considerar que el primer encloou el segon, és a dir, que si hi va anar corrent és que, certament, hi va anar corrents. Però cal no oblidar, tanmateix, que corrent és el gerundi del verb córrer i que corrents, encara que estretament emparentat amb córrer, és una forma adverbial, que significa «molt de pressa». I tot que el verb córrer, a més del seu significat propi de «transportar-se d'un lloc a un altre movent les cames de manera que a cada passa hi ha un moment en què cap dels dos peus no toca a terra», vol dir, també, «anar de pressa (cap a fer o fent una cosa)», el fet és que en algunes ocasions hi pot haver una diferència essencial entre corrent i corrents que convé de tenir en compte.

En suma, caldrà recórrer al gerundi corrent sempre que la idea que expressi s'oposi a la caminar. El Diccionari Fabra, del qual hem tret les definicions de córrer, ens en dona un exemple eficacíssim: El primer quilòmetre l'ha fet corrent; el segon, caminant. En aquest cas és ben clar que s'indica l'acció física de córrer, i que no hi és possible la substitució del gerundi d'aquest verb per la forma adverbial. En canvi, en una oració com Això s'ha de resoldre corrents, es tracta ben bé de la forma adverbial que hi és d'aplicació i la seva substitució pel gerundi corrent representaria una greu alteració del sentit.

Deixem de banda, naturalment, tots aquells casos en què el verb córrer expressa altres sentits o forma part de frases fetes i locucions verbals. En oracions com S'ha passat la vida corrent Catalunya o Corrent aquestes notícies és lògic que baixi la Borsa, a ningú no li passarà pel cervell de substituir el gerundi per la forma adverbial.

ALBERT JANE